Aranzadi publica El daño ecológico puro, *la tesi doctoral del professor de la Facultat de Dret Albert Ruda*

Les referències a un desastre ecològic no són un tema nou en el paquet de les notícies diàries. Les marees negres, els residus tòxics, les terres contaminades provoquen sempre una reacció de solidaritat amb els afectats: per les hores perdudes dels pescadors que no podran pescar, les collites malmeses dels pagesos, fins i tot per les malalties futures que desenvoluparan les persones. Després de la catàstrofe, urgeix la quantificació del perjudici. Però hi ha un dany que va més enllà i que és difícil de mesurar. Quant valen els animals salvatges morts, els arbres sense fulles, l'aire brut que tard o d'hora tots respirarem? Com es valora allò que, precisament perquè és de tots, mai no ha tingut valor? Aquests estralls representen el que s'ha convingut a anomenar *dany ecològic pur*.

D'aquest problema parla el nou llibre *El daño ecológico puro*, escrit pel professor de la Facultat de Dret Albert Ruda González. Al llarg de 736 pàgines, pretén posar la responsabilitat civil en el banc de proves, tot passejant-la per un paisatge tan delicat com és el medi ambient. Fins ara, per enfrontar-se al dany mediambiental, el dret civil s'havia valgut d'elements clàssics, pensats per a danys soferts per persones individuals. Però quan es tracta d'un dany col·lectiu com és el dany ecològic pur, aquest enfocament presenta limitacions importants. Per això, Albert Ruda examina els règims de responsabilitat existents –incloent-hi la nova Llei de responsabilitat mediambiental– i es pregunta en quina mesura hi han quedat compresos els danys ecològics purs. El llibre, publicat per Thomson Aranzadi, es basa en la tesi doctoral del mateix títol, que va guanyar el Premi Francisco de Asís Sancho Rebullida, concedit per la Universitat de Navarra a la millor tesi de dret civil (2006), i el Premi nacional de protecció civil (2006).

S'inicien les emissions de Girona Campus, una ràdio a la carta feta per estudiants de la Universitat de Girona

Des de principis del mes d'abril es poden escoltar les emissions de Girona Campus, una ràdio a la carta que ha estat posada en marxa per la iniciativa d'un grup d'estudiants del Grau en Publicitat i Relacions Públiques i que compta amb el suport de la Universitat de Girona i el Consell Social. Per sentir-la no cal engegar, però, cap aparell de ràdio, perquè aquesta "emissora" emet des d'Internet. Des del web de Girona Campus es poden escoltar els programes o descarregar-se'ls per dur-los en un mp3 i reproduir-los allà on sigui, quan vingui de gust. No hi ha, per tant, horaris.

La graella de programes la componen un espai de debat que els seus creadors han anomenat *Campus al dia*, un altre de fresc i desenfadat que du per nom *Ctrl+C* i *Metròpolis 451*, un magazine de cinema i cultura. La llista de programes encara és limitada, però els responsables de l'experiència volen créixer amb rapidesa i, per aconseguir-ho, esperen les vostres col·laboracions.

Escolteu Girona Campus a:
http://www.udg.edu/gironacampus/Alacarta/tabid/9390/language/ca-ES/Default.aspx

Estudis de Ràdio Girona Campus.

Ciència per a una vida millor. L'aportació lúdica de la UdG a l'Eurosciencie Open Forum 2008

La Universitat de Girona serà present per primera vegada en l'Eurosciencie Open Forum 2008, que, ras i curt, s'anomena ESOF i que tindrà lloc a Barcelona entre el 18 i el 22 de juliol. La contribució de la UdG constarà de dues *outreach activities*, anomenades *Dancing with bionanomolecules*, que representa una aproximació al món molecular a través de l'ús d'eines informàtiques, papir, globoflèxia i models de plàstic, i de *Recreational sciencie*, una presentació lúdica i divertida d'algunes de les investigacions fetes a la UdG.

L'ESOF 2008 proposa sessions divulgatives i accions participatives per a científics, investigadors i joves graduats. També es dirigeix a gestors públics del coneixement, empresaris i emprenedors, a periodistes i al públic en general. En els cinc dies que durarà el fòrum es presentaran ponències al voltant de deu temes, proposats per l'organització. El ventall de l'oferta és divers i, si el que es vol és participar-hi, serà difícil no trobar el lloc adequat. Els temes giren al voltant d'aspectes com la ment humana i la conducta, d'allò que és molt petit i del que és molt gros, de la societat oberta com a base per a una ciència oberta, de l'enginyeria aplicada a la medicina o de si som allò que mengem. També es tractarà del desenvolupament de noves energies per evitar l'escalfament global, de les polítiques de ciència i innovació, de les implicacions de la ciència en l'art, de genètica i, per saber si tot el que s'investiga s'explica de la manera adequada, de la comunicació de la ciència. La transferència dels descobriments científics a través de la col·laboració amb la indústria és un altre dels beneficis que es persegueix i que només es pot donar en ambients col·laboratius com aquest. En el fons les jornades volen afavorir el contacte entre diversos mons, una oportunitat única per a la trobada de les persones que, d'una manera o una altra, estan convençudes que la ciència pot portar-nos una vida millor.

L'ESOF es defineix com "la veu de la ciència a Europa", i vol ser l'aposta europea per construir un lloc en el qual els investigadors puguin descriure i explicar la recerca que fan a una audiència àmplia. Aquesta organització, que té la seu a Estrasburg, la dirigeixen Ingrid Wünning Tschol i el gironí Enric Banda.